

'AAN NIETS WORDT ZOVEEL GEMORRELD ALS AAN DE ZORG'

HIJ NOEMT ZICHZELF EEN 'VAKIDIOOT'. GEZIEN DE HARTSTOCHTELIJKE EN AANSTEKELIJKE MANIER WAAROP ANTHONY WIJNBERG ONOPHOUDELIJK OVER HET GEZONDHEIDSRECHT PRAAT, KAN DIT NIET WORDEN ONTKEND. WIJNBERG SLOOT ONLANGS NA MEER DAN 25 JAAR DE DEUREN VAN ZIJN ADVOCATENKANTOOR IN GRONINGEN. HIJ VERVOLGT ZIJN IMPOSANTE CARRIÈRE BIJ YSPEERT VWL. 'IK KAN ME NU WEER VOLLEDIG RICHTEN OP MIJN VAK.'

Dit lukte Anthony niet toen hij eigenaar was van het kleine, gerenommeerde kantoor Wijnberg Advocaten. 'Ik was welkijks tien tot vijftien uur bezig met het managen van de praktijk terwijl ik mijn tijd liever besteed aan mijn cliënten en het bijhouden van de ontwikkelingen op het gebied van het gezondheidsrecht. Een andere reden voor mijn overstap naar yspeert vwl is dat het in deze tijd niet gemakkelijk is om een klein niche-kantoor te runnen.' Alleen doorgaan, was niet zijn grootste ambitie. 'Ik vind het mooi en ook uitdagender dat ik straks mijn nieuwe collega's van yspeert vwl warm mag maken voor het gezondheidsrecht en dat ik de verantwoordelijkheid krijg om deze specialisatie op dit kantoor te laten groeien.'

Die groei is volgens Anthony realistisch. 'Aan niets wordt momenteel namelijk zo extreem gemorreld als aan de zorg. Niemand snapt het meer. En ik doe alsof ik het wel begrijp', zegt Anthony met een knipoog. In het antwoord ligt een plagerige bescheidenheid verborgen. De werkelijkheid gebiedt te zeggen dat Anthony een rijke kennis heeft van het gezondheidsrecht, een rechtsgebied dat hij uniek en complex noemt. Wijnberg Advocaten was het enige kantoor in het Noorden des 's lands dat zich nadrukkelijk specialiseer-

de in het gezondheidsrecht. En dan in het bijzonder in de personen van Anthony en zijn collega Francisca Knoops, die ook de overstap maakte naar yspeert vwl. 'Die monopoliepositie op het gebied van het gezondheidsrecht begon te wringen. Je staat ziekenhuizen bij waarvan de artsen later ook bij je aankloppen. Dat werd lastig. Ik heb daarom veel baat bij het opleiden van kantoorgenoten bij yspeert vwl in het gezondheidsrecht.'

Onherbergzaam rechtsgebied

Het gezondheidsrecht is volgens Anthony een discipline die vele juristen en advocaten als onherbergzaam beschouwen en zelfs niet als volwaardige specialisatie zien. 'Velen denken dat iedereen het medisch tuchtrecht kan beoefenen of een procedure kan voeren bij de Nederlandse Zorgautoriteit. Het tegendeel is waar want in de zorg is alles anders. Het rechtsgebied is continu in beweging. Cliënten moeten telkens hun organisatie daarop aanpassen. Verder vragen de specifieke rechtssprekende organen een eigen aanpak. Aan mij nu de taak om de collega's bekend te maken met en enthousiast te maken voor mijn specialisatie.'

Dat gaat hem tijdens het interview al goed af. 'De variatie aan vraagstukken waar ik

als advocaat gezondheidsrecht mee te maken krijg, is enorm en uniek. Neem mijn dag van vandaag. Ik spreek met afgevaardigden van een AWBZ-instelling die onder verscherpt toezicht staat van de Inspectie voor de Gezondheidszorg, met een tandarts tegen wie een tuchtklacht is ingediend, met leden van de cliëntenraad van een andere AWBZ-instelling, omdat die de Raad van Bestuur willen afzetten en met een arts tegen wie een traject van disfunctioneren wordt gestart. Ook staat een gesprek op de planning met een vrouw die een kankergen heeft en in het buitenland een preventieve operatie, amputatie en reconstructie wil laten doen. De verzekeraar wil echter 'slechts' de helft van de behandeling vergoeden. Op deze dag spreek ik mensen uit alle takken van de zorg, van patiënt tot zorgverlener. Toch vang ik vandaag nog geen tien procent van de vraagstukken die als advocaat gezondheidsrecht op mijn pad komen.'

Grote puinhoop

Het aantal vraagstukken groeit alleen maar want de zorg is volgens Anthony een complete puinhoop door overheidsbezuinigingen en de daarmee samenhangende overvloed aan regelgeving. 'Taken zoals de ouderen-, gehandicapten- en jeugdzorg worden door de overheid over-

“Door de bezuinigingen zijn veel zorginstellingen in paniek”

geheveld naar gemeenten waardoor bij veel instellingen paniek is ontstaan. De bezuinigingen brengen grote zorgen met zich mee voor bijvoorbeeld kinderpsychologen en psychiaters die zich over geestelijk ontspoorde kinderen ontfermen. Hun taak ligt straks in de handen van wijkteams in de gemeenten. Het is sterk de vraag of die genoeg geld hebben om deskundigen aan te trekken en met hen mee te laten denken. Mijn voorspelling is dat er in de nieuwe situatie heel wat kort gedingen gevoerd gaan worden die de meest schrijnende gevallen in kaart zullen brengen, waarna de politici die de regelgeving hebben goedgekeurd, verontwaardigd Kamervragen gaan stellen.’

‘Ook de inkoop van de zorg is van onduidelijkheid doordrongen en is al “voer” geweest voor een heleboel kort gedingen. Mensen die een zorginstelling willen beginnen, moeten aan de meest belachelijke aanbestedingsregels voldoen. Puur en alleen omdat er liever zaken wordt gedaan met de bekende instellingen. Ik sta nu bijvoorbeeld cliënten bij die een zorgboerderij voor zwaar gehandicapte kinderen willen beginnen. Hier is ontzettend veel tijd en geld ingestoken, er gaat in de aanvraag een ding fout en er ligt een afwijzing. Je kunt ervan op aan dat ik dan vol overgave een kort geding start.’

Op de barricades

Anthony merkt op dat in zaken waar zorgverzekeraars bij betrokken zijn, alleen de dreiging met een gang naar de rechter voldoende kan zijn. ‘Ik herinner me nog goed dat ik gebeld werd op een vrijdagmiddag door een dame waarvan de echtgenoot in het ziekenhuis lag met nierfalen. De man stond al drie jaar op de lijst voor een harttransplantatie en had

recht op een hartpomp om de tijd tot een transplantatie te kunnen overbruggen. De zorgverzekeraar kon deze niet leveren omdat het budget voor de hartpomp op was. Ik heb toen meteen de president van de bevoegde rechtbank opgebeld en nog

dezelfde dag werd een mondelinge dagvaarding naar de verzekeraar gestuurd. Alleen al de dreiging van een kort geding en de angst dat het verhaal in de pers zou komen, leidde ertoe dat de advocaat van de zorgverzekeraar opbelde met de boodschap dat de man op transport naar België kon om een hartpomp te krijgen. Zulke gevallen illustreren wel wat mij drijft en waarom ik het onvoorstelbaar dankbaar vind om patiënten, zorgverleners en zorginstellingen bij te staan. Om voor hen de barricades op te klimmen. Ik vind dat

je dat als advocaat niet moet schuwen. Op deze manier heb ik ook naam gemaakt met de wachtlijstprocedures (red. Anthony voerde met succes meerdere procedures tegen de wachtlijsten in de zorg) en nu staan er ook weer forse procedures tegen zorgverzekeraars op stapel.’

Jonge, frisse wind

De passie druipt van het betoog van Anthony af als hij over het nieuwe hoofdstuk in zijn carrière praat. ‘Bij yspeert wv waait een jonge, frisse wind en de cliënt komt op de eerste, tweede, derde en vierde plek. Dat trekt mij ontzettend aan. Ik vind het heel mooi dat ik met jonge mensen mag werken, ze mag opleiden in het gezondheidsrecht en ze de markt op mag sturen. Dat is mijn grootste uitdaging en daar ben ik denk ik ook goed in, mensen inspireren.’

Waar Anthony de komende tijd ook zijn energie in wil steken, is de oprichting van een vereniging voor gezondheidsrechtadvocaten. ‘Er is momenteel wel een Vereniging voor Gezondheidsrecht maar daarbinnen is geen aandacht voor opleiding en bijscholing van gezondheidsrechtadvocaten. Voor Francisca en mij is geen opleidingsaanbod beschikbaar waar we nu van kunnen leren. Dat is juist ontzettend belangrijk. Daarom ijver ik al jaren voor de oprichting van een vereniging voor gezondheidsrechtadvocaten. Maar mijn vakbroeders liggen dwars. Ik ben tot nog toe een roepende in de woestijn’, zegt hij. Anthony is, nu hij zijn handen weer vrij heeft voor zulke activiteiten, vastberaden om vooral te blijven roepen. Misschien wel harder dan ooit. Voor zijn vak. Voor zijn cliënten. En gewoon omdat hij op de barricades thuisheert, zoals dat een waardig ‘vakidoot’ betaamt.